

FINANSUTSKOTTETS betänkande № 21/1960

med anledning av vicetalman Evald Häggblom
m.fl.:s hemställningsmotion angående färj-
trafiken riket - landskapet - Sverige
(14/1959).

№ 21/1960.

Med anledning av ovannämnda hemställningsmotion, varöver Landstinget inbegärt utskottets utlåtande, får utskottet vördsamt anföra följande:

Utskottet har i ärendet hört landskapsstyrelsen och funnit att landskapsstyrelsens åsikt i denna fråga i allt väsentligt överensstämmer med utskottets. Då det synes sannolikt, att riksdagen i statsförslaget för år 1961 kommer att anvisa anslag för ett andra menföresfartyg för trafiken mellan riket och landskapet, torde i sinom tid en hänvändelse till landskapsstyrelsen göras från riksmyndigheterna i överensstämmelse med stadgandena i 19 § 1 mom. 8 p. självstyrelselagen. Därvid borde Landstingets åsikt i denna fråga vara klarlagd för landskapsstyrelsen så att dröjsmål för möjliggörande av en åsiktsyttring från Landstingets sida icke skall behöva befaras. Utskottet anser därför, att Landstinget redan i detta skede har anledning att taga ställning till de viktigaste principfrågorna beträffande det andra menföresfartyget och dess trafik.

Beträffande fartygets beskaffenhet vill utskottet framhålla, att man nu borde gå in för ett isgående fartyg av bilfärjetyp för att fartyget skall lämpa sig för den trafik, som redan nu är behövlig och uppenbarligen framdeles kommer att mer och mer dominera både passagerar- och godstrafiken. Genom att på sådant sätt möjliggöra, att all transport sker på fordon, undvikas omgång och kostnader vid omlastning av gods samtidigt som uppehållen i hamn väsentligt förkortas. Härigenom vinnes ytterligare, under förutsättning att den nedan föreslagna rutten kan omfattas, att sovhytter för passagerare icke behövas. Vidare behöver färjan icke lastningsanordningar av sådan kapacitet, som ett last- och passagerarfartyg av Aranda-typ måste ha.

Vad åter rutten beträffar, anser utskottet den tidigare föreslagna och av motionärerna omfattade rutten Vårdö-Gustafs vara den bästa. Härigenom skulle Vårdö, Kumlinge och Brändö kommuner få regelbunden trafik året om. Samtidigt kunde Aranda sköta vintertrafiken på den södra skärgårdens kommuner, vilket jämväl för dem medförde en avsevärd förbättring. Linjen Vårdö-Gustafs är så kort, att minst en daglig tur i vardera riktningen bör vara möjlig så gott som alla tider på året. Endast svåra isförhållanden torde medföra hinder för trafikens upprätthållande, om fartygets motorstyrka och konstruktion är tillfredsställande.

Utskottet konstaterar, att landskapsstyrelsen i allt omfattade dessa

-2-

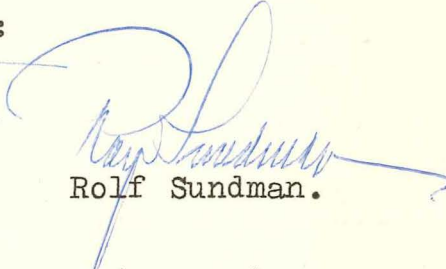
synpunkter och att de farhågor, som notationärerna uttalade vid vintersessionen 1959, visat sig ogrundade. Fastmer har landskapsstyrelsen genom tvenne uppvaktningar innevarande år sökt driva på frågans behandling. Utskottet anser sig därför kunna med fullt förtroende för landskapsstyrelsen rekommendera Landstinget, att ärendets fortsatta behandling anförtros landskapsstyrelsen enligt ovannämnda riktlinjer.

Med hänsyn till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå,
att Landstinget måtte hemställa hos
landskapsstyrelsen om att det planerade
andra menföresfartygets beskaffenhet och
rutt såvitt möjligt anpassas för bilfärje-
trafik Vård-Gustafs.

Mariehamn, den 8 december 1960.

På finansutskottets vägnar:

Lennart Mattsson

Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Lennart Mattsson (delvis), vice-
ordföranden Evald Häggblom, ledamöterna Clemes, Danielsson och Gunnar
Häggblom samt suppleanten Martin Isaksson (delvis).